

Nr 644.

Av fru **Eriksson** i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 252, med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring.

Uppskovspropositionen nr 252 i årets riksdag är starkt motiverad med den ekonomiska utvecklingen och svårigheterna att få tillräckligt med vårdpersonal och sjukhusplatser. Ett uppskov med den beslutade sjukförsäkringen behöver dock inte, som också uttalats mycket tydligt i propositionen, hindra, att man inriktar sig på dellösningar och etappvis avbetar reformkomplexet. Departementschefen har ansett, att det finns skäl för att därvid läkemedelsreformen erhåller ett visst företräde. Denna ställer inga ökade krav på sjukvårdspersonal och sjukhusbyggen och bör därför lättare kunna genomföras inom överskådlig tid. Särskilt för de kroniskt sjuka, som icke äro intagna på sjukhus och som endast med vissa läkemedels hjälp kunna fortsätta sitt liv och, när det gäller t. ex. de sockersjuka, kunna bli fullgoda arbetskrafter, är dock denna delreform av betydelse och är ett bra steg mot en önskad utjämning mellan levnadskostnaderna för sjuka och friska människor.

I andra hand borde övervägas, om inte, som en naturlig konsekvens av samhällets ansvarstagande i övrigt av barnens hälsa, den fria läkarvården borde kunna genomföras för barn vid tidpunkt, då resurser finnas för upp-tagandet av en sådan fråga.

Med åberopande av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte begära av Kungl. Maj:t, att en plan uppgöres för förverkligandet av den stora reformen av kostnaderna för *enskilda* sjuka och att därvid läkemedelsreformen får komma i första hand och att fri läkarvård för barn överväges, då den ekonomiska situationen ljusnat.

Stockholm den 1 november 1950.

Nancy Eriksson.
